

Arrest

nr. 324 248 van 28 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 19 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 18 oktober 2023 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 19 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 31 januari 2024 werd een voogd aangesteld door de Dienst Voogdij van de FOD Justitie.

1.2. Op 19 september 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 20 september 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 19/10/2023
Overdracht CGVS: 19/03/2024

Je had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 8 augustus 2024, van 9u23 tot 12u56, bijgestaan door een tolk die de taal Somalisch machtig is. Jouw advocaat, meester Dominique ANDRIEN, en voogd A.M. waren bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Jij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Murusade-clan te behoren. Jij bent geboren op [...] augustus 2008 in het dorp Golfaaley uit het district Balcad van de provincie Middle Shabelle, waar jij jouw hele leven verbleef tot jouw vertrek naar Europa.

Toen jij zo'n twee jaar oud was, overleed jouw moeder tijdens de bevalling van jouw jongere zus. Jouw vader hertrouwde vrijwel meteen met H.A. Jouw stiefmoeder behandelde de kinderen van haar nieuwe echtgenoot echter slecht en ook jij werd met de regelmaat van de klok fysiek en mentaal mishandeld. Toen jij dertien jaar oud was, besloot jouw stiefmoeder bovendien om jou te laten besnijden. Enkele jaren later in september 2023 besloot jouw stiefmoeder dan weer om jou uit te huwelijken aan haar broer Ha.A. – een veel oudere man –, nadat een van zijn twee vrouwen mentale problemen had gekregen. Jij probeerde jouw verdriet te verbergen door uit het zicht van jouw stiefmoeder in de tuin soms ingetogen te gaan uithuilen. Een goede vriendin van jouw moeder wiens zus jullie buurvrouw was, merkte dit op en uiteindelijk vertrouwde jij haar jouw problemen toe. Zij had medelijden met jou en stuurde jou twee weken later het land uit. Jij verliet Somalië op 9 oktober 2023 en nam in een onbekend Afrikaans land het vliegtuig naar Europa.

Op 18 oktober 2023 kwam jij België binnen, waar jij de volgende dag een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van jouw verzoek leg jij een medisch verslag en een besnijdenisattest voor.

Bij terugkeer vrees jij het gedwongen huwelijk dat reeds gepland was voor jou. Ook vrees je om herbesneden te worden indien jouw toekomstige man dit zou wensen.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, moet worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Jouw asielrelaas bevat immers een opeenstapeling van eigenaardigheden, vaagheden en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van jouw vluchtmotieven volledig onderuit haalt.

Er dient opgemerkt dat jij uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de omstandigheden en organisatie van jouw vertrek uit Somalië. Jij verklaart dat jij M.A. – een vriendin van jouw moeder – in vertrouwen nam over jouw problemen en zij daarop jouw vertrek uit het land regelde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 08.08.2024 (verder NPO), p. 12 en 15). Gevraagd waarom jij besloot om haar in vertrouwen te nemen, antwoord je dat jouw vader had gezegd dat ze een goede vrouw en vriendin van jouw moeder was en ze jullie altijd aandacht gaf (NPO, p. 17). Het is echter opmerkelijk dat jij jouw persoonlijke problemen toevertrouwde aan M.A. een buitenstaander met wie jij tot net voor jouw vertrek enkel oppervlakkig contact had, terwijl jij daar met niemand anders over durfde te praten. Zo verklaar jij dat jij niet

tegen jouw vader of stiefmoeder durfde te zeggen dat jij niet akkoord was met het huwelijk, aangezien dat "onaanvaardbaar was", jij "geen vertrouwen in hen had" en "je zoiets enkel zegt als je een goede band hebt met je ouders" (NPO, p. 16 en 17). Ook heb je uit eigen initiatief nooit iets ondernomen om aan het huwelijk te ontkomen en verklaar je dat er geen derden waren die je in vertrouwen kon nemen (NPO, p. 17). Gevraagd waarom je nooit iets ondernomen hebt of met niemand durfde te spreken, antwoord je dat je schrik had en in angst leefde, en jij zelfs al mishandeld werd en erop afgerekend werd als jij nipt te laat thuis kwam (ibid.). Het is dan ook opvallend dat jij in dergelijke situatie een oude vriendin van jouw moeder die nog maar net (tijdelijk) terug in het dorp woonde en met wie jij vóór de aankondiging van het huwelijk nog geen echt gesprek had gehad, wel in vertrouwen nam over jouw persoonlijke problemen. Jij verklaart immers dat M.A. jullie altijd groette, maar zij jullie woning niet mocht binnenkomen omwille van jouw stiefmoeder (NPO, p. 14). Wat later herhaal je dat jullie elkaar enkel groetten als jullie elkaar tegenkwamen op straat en jullie vroegen hoe het ging, maar die gesprekken niet verder gingen (NPO, p. 17). Ook verklaar je dat zij nog maar sinds kort (tijdelijk) in het dorp woonde en je haar daarvoor nooit eerder had gezien (ibid.). Uit jouw verklaringen blijkt geenszins dat jouw band met M.A. dermate sterk of speciaal was dat de omstandigheden aanwezig waren om haar tijdens een tweede gesprek (NPO, p. 15) reeds al jouw persoonlijke problemen (gedwongen huwelijk, mishandeling, ...) op te biechten, en al helemaal niet om haar zo blindelings te vertrouwen dat zij haar 's nachts zou volgen zonder medeweten van jouw familie op weg naar een onbekende plek "ver weg" (NPO, p. 20). Hiermee geconfronteerd, antwoord je kortweg dat "alles beter was dan je vorig leven" (ibid.).

Vanuit het perspectief van M.A. is het gezien jullie beperkte band en kennis van elkaar eveneens merkwaardig te noemen dat zij reeds na een eenmalige biecht van jouw kant een plan zou bekokstoven om jou stante pede het land uit te helpen. Eind september vertelde jij haar een eerste keer over jouw situatie en slechts twee weken later kwam zij jou 's nachts al ophalen om jou het land uit te helpen (NPO, p. 15). Het is zeer opmerkelijk dat zij in zo'n korte tijdspanne de beslissing nam om de dochter van haar voormalige vriendin – die zij nog maar recent en oppervlakkig had leren kennen – weg te halen bij haar vader en haar nieuw samengesteld gezin, en het land uit te sturen.

Daarenboven is jouw kennis over M.A. zeer summier, zonder enige diepgang en bijwijlen inconsistent. Zo vertel je dat zij in het buitenland woonde, maar weet je niet waar (NPO, p. 17). Gevraagd waarom je dat niet weet, antwoord je dat je "die landen niet kent" en je "dat hier pas leren kennen hebt" (ibid.). Je weet zelfs niet te preciseren of M.A. in Europa dan wel in Afrika verbleef, wat extra opmerkelijk is aangezien je tijdens jouw registratie bij de DVZ wel aangaf dat ze uit Europa kwam (NPO, p. 19; Fiche NBMV, p. 3). Verder weet je wel dat zij een man en kinderen had, maar weet je niet wie zij zijn of waar ze verblijven (NPO, p. 17). Ook weet je niet sinds wanneer M.A. zich terug in Somalië had gevestigd en wat haar motieven waren (NPO, p. 18). Gevraagd waarom ze deze keer zo lang in Somalië verbleef, antwoord je het niet te weten (ibid.). Meteen erna voeg je echter toe dat haar moeder ziek was en ze "misschien daarom gekomen was" (ibid.). Gevraagd waar M.A. nu is, antwoord je opvallend genoeg dat je haar na jouw vertrek niet meer gezien of gehoord hebt (NPO, p. 18). Gevraagd waarom je geen contact meer hebt gehad na jouw vertrek, antwoord je kortweg dat je geen gsm had en geen nummer gekregen hebt (NPO, p. 19). Gevraagd of M.A. dan niet wou weten of jouw reis geslaagd was, antwoord je dat zij vertrouwen had in de smokkelaar (ibid.). Het lijkt gezien de door jou geschetste omstandigheden zeer ongeloofwaardig dat M.A. jouw reis naar Europa en jouw huidige situatie niet verder zou opgevolgd hebben en zij geen contact meer met jou zou opgenomen hebben. Het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat zij jou eerst uit medelijden en bekommernis om jouw veiligheid en welvaren zou weghalen uit jouw gezin en thuisland, en jou naar Europa zou sturen, om zich vervolgens niets meer aan te trekken van jouw lot.

Ook over de precieze organisatie en het verloop van jouw reis is jouw kennis zeer beknopt en oppervlakkig. Zo weet je niet in welk Afrikaans land je het vliegtuig hebt genomen naar Europa (NPO, p. 12) of door welke landen je hebt gereisd (NPO, p. 20).

Evenmin weet je hoeveel jouw reis gekost heeft (NPO, p. 12, 19 en 20) of waar M.A. de middelen vandaan haalde om jouw reis te bekostigen (NPO, p. 20). Ook op de vragen waarom M.A. niet samen met jou is vertrokken (NPO, p. 18), of het steeds haar plan was jou naar België te sturen (NPO, p. 19) en waarom ze jou alleen op pad stuurde (ibid.), moet je het antwoord schuldig blijven. Voorts is het ook merkwaardig dat jij wel weet dat M.A. niet meer in Somalië is aangezien zij jou gezegd had dat ze meteen na jouw vlucht ook zou vertrekken, maar jij dan niet weet naar waar zij exact zou gaan (NPO, p. 18).

Het bovenstaande toont aan dat jij geen duidelijkheid schept over hoe en door wie jouw reis naar Europa georganiseerd en betaald werd, wat doet vermoeden dat jij informatie achterhoudt over jouw werkelijk netwerk in Somalië en dat jij het land niet hebt verlaten in de door jou geschetste precaire omstandigheden die werden veroorzaakt door een gedwongen huwelijk en een slechte relatie met jouw stiefmoeder en vader.

Over de organisatie van het gedwongen huwelijk dat volgens jou al gepland stond voor eind oktober 2023, zijn jouw verklaringen eveneens beperkt. Zo weet je niet wie de getuigen zouden zijn, welke afspraken er

gemaakt werden rond de bruidsschat of wat de reactie is van de man die met u wilde huwen op uw vertrek uit het land (NPO, p. 21).

Voorts is het op zijn minst opvallend te noemen dat jij als 16-jarig Somalisch meisje geen enkel contact meer onderhoudt met familie of andere personen uit Somalië. Gevraagd of jouw familie weet dat jij het land bent uit geholpen door M.A. antwoord je geen idee te hebben (NPO, p. 20). Gevraagd hoe je denkt dat jouw familie zou reageren mocht je terugkeren, antwoord je dat jouw stiefmoeder boos zou zijn, maar jouw vader misschien medelijden zou hebben (ibid.). Gevraagd of jouw vader jou nog heeft proberen te contacteren, antwoord jij hem niet gesproken te hebben (NPO, p. 21). Gevraagd of jij zelf dan geen maatregelen hebt genomen om in contact te blijven met bepaalde personen (bv. jouw broer en zussen), antwoord je dat uit angst niet gedaan te hebben (NPO, p. 20). Eerder tijdens het onderhoud verklaarde je dan weer dat jij geen contact meer had met jouw broer en zussen omdat zij geen gsm hadden, en met jouw vader omdat zijn gsm gestolen was net voor jouw vertrek (NPO, p. 6). Het is opmerkelijk dat jij het gebrek aan contact met jouw naaste familieleden enerzijds wijt aan een gebrek aan communicatiemiddelen van hun kant en anderzijds aan een tekort aan initiatief van jouw kant (uit angst) bij vertrek. Gevraagd of er nog iemand is waarmee jij in contact staat, antwoord je vlakaf "neen" (ibid.).

Bovenstaande toont aan dat jij de Belgische asielautoriteiten geen zicht wenst te bieden op jouw werkelijk, actueel netwerk in Somalië en jij niet aannemelijk maakt het land te hebben verlaten uit angst voor de mishandeling van jouw stiefmoeder en een gedwongen huwelijk.

De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. Wat het medisch rapport van Fedasil betreft (zie groene map, stuk 1) dient opgemerkt dat het eerste deel van het document een oplijsting is van informatie die jij deelde met jouw dokter. Gezien het subjectieve karakter van de verklaringen hebben deze geen bewijswaarde. Betreffende het klinisch onderzoek van de dokter over jouw littekens dient opgemerkt dat uit het medisch attest niet kan afgeleid worden waar, wanneer en in welke omstandigheden jij deze verwondingen hebt opgelopen. Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Betreffende het door jou neergelegde besnijdenisattest (zie groene map, stuk 2) dient opgemerkt dat hieruit blijkt dat jij reeds VGV type 2 onderging in Somalië, hetgeen niet betwist wordt. Jij haalt ook een vrees aan om bij terugkeer naar Somalië opnieuw besneden te worden, maar slaagt er evenmin in om die aannemelijk te maken. Jouw verklaringen hierover zijn dermate vaag en algemeen dat hieruit geen vrees in jouw hoofd blijkt. Gevraagd of jij nog een vrees hebt betreffende het door jou voorgelegde besnijdenisattest, antwoord je vaagweg dat "het mogelijk is" (NPO, p. 12). Gevraagd wat je bedoelt, verwijst je in zeer algemene termen naar jouw herkomstregio waar meisjes met een lichtere vorm van VGV soms genoodzaakt zijn om opnieuw besneden te worden op vraag van hun echtgenoot (ibid.). Je preciseert dat "het afhankelijk is van de man" (ibid.). Gevraagd waarom de eerste besnijdenis van die meisjes dan niet uitgevoerd wordt volgens het type dat de mannen willen, antwoord je dat je het niet weet, maar er de laatste jaren vaker lichtere vormen van VGV worden toegepast (ibid.).

Ter zake dient (nog) opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

Jij haalde verder geen andere redenen aan inzake jouw VGV. Uit jouw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat jij omwille van jouw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar jouw land van herkomst of dat een terugkeer naar jouw land van herkomst in jouw hoofd ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Jij dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia* van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: *Somalia* van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: *Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: *Somalia – Security situation update* van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: *Overzicht Veiligheidsincidenten* van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en

Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot jouw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hirshabelle de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden.

In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in jouw hoofdteermate verhogen dat er

moet aangenomen worden dat jij bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in.

Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 3 en 22 van het Internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind;
- Artikel 22bis van de Grondwet;
- Artikelen 48/3, 48/4, 57/1, § 4, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Er moet rekening worden gehouden met verzoeksters minderjarigheid en de vraag welke informatie kan worden verwacht, aangezien zij pas op haar vijftien jaar in België aankwam (artikel 48/6, § 5, c), van de Vreemdelingenwet).

Verzoekster betoogt dat haar besnijdenis vervolging uitmaakt en verwijst in deze zin naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het is dus aan het Commissariaat-generaal om ervoor te zorgen dat verzoekster niet opnieuw besneden kan worden.

Uit de bestreden beslissing en de vragen aan verzoekster blijkt echter duidelijk dat dit risico niet bijzonder werd onderzocht. De bestreden beslissing was van mening dat verzoekster niet voldoende concreet was geweest. Uit de antwoorden van verzoekster, die Somalië op 16-jarige leeftijd had verlaten, bleek echter duidelijk dat zij over de kennis beschikte die van een jong meisje van haar leeftijd kon worden verwacht. De commissaris-generaal heeft noch in de beslissing, noch in het administratief dossier informatie verstrekt over

de risico's die in Somalië verbonden zijn aan een hernieuwde besnijdenis voor vrouwen die een VGV type 2 hebben ondergaan.

Verzoekster verwijst in dit verband naar rechtspraak. Zij meent dat in het geval van een slachtoffer van foltering een onderzoek waarbij de geloofwaardigheid centraal staat, ongepast is.

Vervolgens negeert de bestreden beslissing het door haar neergelegde medisch rapport dat haar littekens beschrijft. Verzoekster verwijst hierbij naar rechtspraak.

Voor zover de geloofwaardigheid van deze mishandeling belangrijk is voor de beoordeling van verzoeksters leefomgeving en het risico op een gedwongen huwelijk, was de commissaris-generaal verplicht om de oorsprong van haar verwondingen in vraag te stellen, *quod non*. De bestreden beslissing kon niet volstaan met te stellen dat de oorsprong van de verwondingen niet met zekerheid kon worden vastgesteld om Fedasils medisch attest elke bewijskracht te ontnemen.

Het onderzoek naar de vrees van verzoekster voor een gedwongen huwelijk is bijzonder summier. Het feit dat verzoekster weinig informatie had over de geplande huwelijken was met name te wijten aan haar leeftijd op dat moment en aan het feit dat 15-jarige meisjes niet betrokken waren bij de voorbereidingen van het huwelijk. Verzoekster verwijst in dit verband naar landeninformatie.

De bestreden beslissing was uitsluitend gebaseerd op de verklaringen van verzoekster, die slechts 15 jaar oud was op het ogenblik van haar persoonlijk onderhoud, en onderzocht deze praktijk niet in verzoeksters regio van herkomst, Middle Shabelle, die niet in vraag werd gesteld, verzoeksters sociaal-economische situatie, die evenmin in vraag leek te worden gesteld, de tradities van de Murusade clan, enz. Indien er enige twijfel bestond over verzoeksters regio van herkomst en de economische situatie van haar familie, had de bestreden beslissing zich uitdrukkelijk over deze elementen moeten uitspreken, aangezien zij noodzakelijk waren om de praktijk in verzoeksters regio van herkomst, Middle Shabelle, te onderzoeken.

Uit objectieve rapporten blijkt dat meer dan de helft van de vrouwen in Somalië wordt uitgehuwelijkt terwijl ze nog minderjarig zijn.

Het is duidelijk dat deze jonge meisjes niet in staat zijn om in te stemmen met een huwelijk als ze nauwelijks meerderjarig zijn. Uit de overgelegde documenten blijkt dat verzoekster is besneden, wat getuigt van de traditionele omgeving waarin zij is opgegroeid. Uit de overgelegde documenten blijkt ook dat zij talrijke littekens op haar lichaam heeft en dat deze littekens overeenstemmen met haar verhaal. In deze omstandigheden, en rekening houdend met het belang van het kind, moet worden geconcludeerd dat er een risico bestaat (geen zekerheid, hoewel het risico meer dan 50% bedraagt) dat verzoekster zou worden onderworpen aan een gedwongen huwelijk indien zij naar Somalië zou worden teruggestuurd.

Aangaande de organisatie van haar reis, stelt verzoekster dat M.A. geen onbekende was en dat zij dacht dat ze haar kon vertrouwen. De redenering van de bestreden beslissing is tegenstrijdig dat verzoekster geen initiatief had genomen om uit het huwelijk te stappen, aangezien zij wel een initiatief had genomen: zij had er met M.A. over gesproken. Verzoekster vraagt zich echter af wat van haar wordt verwacht als 15-jarig meisje in Somalië en welke hulp zij kon vragen. Uit de hierboven weergegeven rapporten blijkt dat gedwongen huwelijken de norm zijn in de Somalische samenleving, dus geen enkele instantie zou verzoekster hebben kunnen helpen. Het was ook om deze reden dat verzoekster ervoor koos erover te praten met een persoon die al lange tijd in het buitenland woonde.

Aangezien verzoekster verklaarde dat zij niet naar school was geweest, hetgeen niet in twijfel werd getrokken, en dat zij enkel de namen en de plaatsen van landen in België had geleerd, kan van haar niet worden verwacht dat zij het land waar M.A. had gewoond, of het land waar haar echtgenoot en kinderen woonden, kon uitleggen. Verzoekster was ook verbaasd over deze conclusie, omdat ze de indruk had dat haar weinig vragen over M.A. waren gesteld. Veel van de vragen hadden betrekking op landen waarmee ze niet bekend was, maar ze kon haar gezinssamenstelling en de naam van haar zus in het dorp uitleggen, dus ze begrijpt deze conclusie niet.

Verzoekster herhaalt dat zij de namen van de andere landen en hun locaties niet kende, zodat zij vandaag onmogelijk kan uitleggen door welk land of welke landen zij is gereisd. Wat de prijs betreft, kunnen we echt verwachten dat een 15-jarig meisje geïnteresseerd is in dit soort informatie? Hoewel de situatie anders is, is het onwaarschijnlijk dat een 15-jarig meisje in België precies zou weten hoeveel een door haar ouders betaalde vakantie kost. Dit is geen onderwerp waar kinderen in geïnteresseerd zijn, laat dat maar aan volwassenen over. Verzoekster gelooft dat M.A. haar hielp omdat ze een vriendin van haar moeder was en de tekenen van misbruik op haar lichaam kon zien.

Volgens de bestreden beslissing is het opvallend dat een 16-jarig Somalisch meisje geen enkel contact meer onderhoudt met familie of andere personen uit Somalië. Enerzijds verklaarde verzoekster dat het enige

contact dat zij aanvankelijk had, dat van haar vader was en dat zij dit contact had verloren. Anderzijds was verzoekster op de vlucht voor een door haar familie georganiseerd gedwongen huwelijk. Het zou dan ook volledig onverenigbaar zijn met haar angst om contact met hen te zoeken.

In ondergeschikte orde meent verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoekster benadrukt hierbij dat ze een jonge vrouw is die een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van geweld.

3.1.2. Op 14 november 2024 legt de commissaris-generaal een verweernota neer waarin wordt betoogd dat het door verzoekster aangevoerde middel ongegrond is. Verder wordt landeninformatie inzake vrouwelijke genitale verminking bijgevoegd.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoekster kreeg een voogd toegewezen op 31 januari 2024, die verzoekster kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoekster op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van haar verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoekster, die werd bijgestaan door haar voogd en haar advocaat, worden afgeleid dat zij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat haar gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoekster niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met haar minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoekster.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar het niet aannemelijk is dat ze een persoon die ze amper kende met haar vrees toevertrouwde (i), het in deze zin niet aannemelijk is dat deze persoon verzoekster hielp het land te verlaten (ii), haar kennis over deze persoon niet toereikend is (iii), haar verklaringen over de organisatie en verloop van haar reis oppervlakkig zijn (iv), ze geen informatie kon verschaffen over het vermeende gedwongen huwelijk (v) en het niet aannemelijk is dat ze geen contact zou hebben met iemand in Somalië (vi). Wat het medisch attest van Fedasil betreft wordt gemotiveerd dat dit steunt op verzoeksters subjectieve verklaringen en de vastgestelde littekens geen sluitend bewijs zijn waar, wanneer en in welke omstandigheden verzoekster deze verwondingen heeft opgelopen (vii). Bovendien blijkt er geen gegronde vrees met betrekking tot vrouwelijke genitale verminking te bestaan (viii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat de verklaringen van verzoekster met betrekking tot M.A. niet overtuigen:

"Er dient opgemerkt dat jij uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de omstandigheden en organisatie van jouw vertrek uit Somalië. Jij verklaart dat jij M.A. – een vriendin van jouw moeder – in vertrouwen nam over jouw problemen en zij daarop jouw vertrek uit het land regelde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 08.08.2024 (verder NPO), p. 12 en 15). Gevraagd waarom jij besloot om haar in vertrouwen te nemen, antwoord je dat jouw vader had gezegd dat ze een goede vrouw en vriendin van jouw moeder was en ze jullie altijd aandacht gaf (NPO, p. 17). Het is echter opmerkelijk dat jij jouw persoonlijke problemen toevertrouwde aan M.A. een buitenstaander met wie jij tot net voor jouw vertrek enkel oppervlakkig contact had, terwijl jij daar met niemand anders over durfde te praten. Zo verklaar jij dat jij niet tegen jouw vader of stiefmoeder durfde te zeggen dat jij niet akkoord was met het huwelijk, aangezien dat "onaanvaardbaar was", jij "geen vertrouwen in hen had" en "je zoiets enkel zegt als je een goede band hebt

met je ouders" (NPO, p. 16 en 17). Ook heb je uit eigen initiatief nooit iets ondernomen om aan het huwelijk te ontkomen en verklaar je dat er geen derden waren die je in vertrouwen kon nemen (NPO, p. 17). Gevraagd waarom je nooit iets ondernomen hebt of met niemand durfde te spreken, antwoord je dat je schrik had en in angst leefde, en jij zelfs al mishandeld werd en erop afgerekend werd als jij nipt te laat thuis kwam (ibid.). Het is dan ook opvallend dat jij in dergelijke situatie een oude vriendin van jouw moeder die nog maar net (tijdelijk) terug in het dorp woonde en met wie jij vóór de aankondiging van het huwelijk nog geen echt gesprek had gehad, wel in vertrouwen nam over jouw persoonlijke problemen. Jij verklaart immers dat M.A. jullie altijd groette, maar zij jullie woning niet mocht binnenkomen omwille van jouw stiefmoeder (NPO, p. 14). Wat later herhaal je dat jullie elkaar enkel groetten als jullie elkaar tegenkwamen op straat en jullie vroegen hoe het ging, maar die gesprekken niet verder gingen (NPO, p. 17). Ook verklaar je dat zij nog maar sinds kort (tijdelijk) in het dorp woonde en je haar daarvoor nooit eerder had gezien (ibid.). Uit jouw verklaringen blijkt geenszins dat jouw band met M.A. dermate sterk of speciaal was dat de omstandigheden aanwezig waren om haar tijdens een tweede gesprek (NPO, p. 15) reeds al jouw persoonlijke problemen (gedwongen huwelijk, mishandeling, ...) op te biechten, en al helemaal niet om haar zo blindelings te vertrouwen dat zij haar 's nachts zou volgen zonder medeweten van jouw familie op weg naar een onbekende plek "ver weg" (NPO, p. 20). Hiermee geconfronteerd, antwoord je kortweg dat "alles beter was dan je vorig leven" (ibid.).

Vanuit het perspectief van M.A. is het gezien jullie beperkte band en kennis van elkaar eveneens merkwaardig te noemen dat zij reeds na een eenmalige biecht van jouw kant een plan zou bekokstoven om jou stante pede het land uit te helpen. Eind september vertelde zij haar een eerste keer over jouw situatie en slechts twee weken later kwam zij jou 's nachts al ophalen om jou het land uit te helpen (NPO, p. 15). Het is zeer opmerkelijk dat zij in zo'n korte tijdspanne de beslissing nam om de dochter van haar voormalige vriendin – die zij nog maar recent en oppervlakkig had leren kennen – weg te halen bij haar vader en haar nieuw samengesteld gezin, en het land uit te sturen.

Daarenboven is jouw kennis over M.A. zeer summier, zonder enige diepgang en bijwijlen inconsistent. Zo vertel je dat zij in het buitenland woonde, maar weet je niet waar (NPO, p. 17). Gevraagd waarom je dat niet weet, antwoord je dat je "die landen niet kent" en je "dat hier pas leren kennen hebt" (ibid.). Je weet zelfs niet te preciseren of M.A. in Europa dan wel in Afrika verbleef, wat extra opmerkelijk is aangezien je tijdens jouw registratie bij de DVZ wel aangaf dat ze uit Europa kwam (NPO, p. 19; Fiche NBMV, p. 3). Verder weet je wel dat zij een man en kinderen had, maar weet je niet wie zij zijn of waar ze verblijven (NPO, p. 17). Ook weet je niet sinds wanneer M.A. zich terug in Somalië had gevestigd en wat haar motieven waren (NPO, p. 18). Gevraagd waarom ze deze keer zo lang in Somalië verbleef, antwoord je het niet te weten (ibid.). Meteen erna voeg je echter toe dat haar moeder ziek was en ze "misschien daarom gekomen was" (ibid.). Gevraagd waar M.A. nu is, antwoord je opvallend genoeg dat je haar na jouw vertrek niet meer gezien of gehoord hebt (NPO, p. 18). Gevraagd waarom je geen contact meer hebt gehad na jouw vertrek, antwoord je kortweg dat je geen gsm had en geen nummer gekregen hebt (NPO, p. 19). Gevraagd of M.A. dan niet wou weten of jouw reis geslaagd was, antwoord je dat zij vertrouwen had in de smokkelaar (ibid.). Het lijkt gezien de door jou geschetste omstandigheden zeer ongeloofwaardig dat M.A. jouw reis naar Europa en jouw huidige situatie niet verder zou opgevolgd hebben en zij geen contact meer met jou zou opgenomen hebben. Het lijkt zeer onwaarschijnlijk dat zij jou eerst uit medelijden en bekommernis om jouw veiligheid en welvaren zou weghalen uit jouw gezin en thuisland, en jou naar Europa zou sturen, om zich vervolgens niets meer aan te trekken van jouw lot."

In haar verzoekschrift herhaalt verzoekster haar verklaringen met betrekking tot M.A. en stelt ze dat dit eigenlijk geen buitenstaander betrof. Dit betreft een louter een tegenspreken van de pertinente gevolgtrekking van de bestreden beslissing, zonder dat hiertoe nieuwe, concrete elementen worden aangevoerd. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

Verder stelt verzoekster dat ze omwille van de Somalische normen en haar jonge leeftijd enkel M.A. kon aanspreken omwille van het gegeven dat ze enige tijd in het buitenland had gewoond. Waar M.A. dan juist verbleef kon verzoekster geheel niet duiden. Bovendien betrof M.A. nog altijd een Somalische vrouw waarvan verzoekster geenszins kon aannemen dat ze geheel vervreemd was van de Somalische normen en waarden, temeer daar het een buitenstaander betrof waarvan ze amper kennis had.

Aangaande haar beperkte kennis van M.A., verwijst verzoekster naar haar beperkte scholing. Echter kan van verzoekster worden verwacht dat ze toch enige elementaire kennis van deze persoon had en de landen waarin ze eerder verbleef, temeer verzoekster expliciet verklaarde dat M.A. in Europa had verbleven. Dat verzoekster een gebrek aan scholing zou hebben, betekent naar oordeel van de Raad ook niet dat ze geen kennis van plaatsnamen zou kunnen verwerven. Overigens blijkt uit verzoekster haar verklaringen dat zij heeft leren lezen, schrijven en rekenen van haar vader, dat ze ook een beetje Engels en Arabisch kan lezen en dat ze twee jaar naar de Koranschool is geweest (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). Dit lijkt de

beperkte scholing van verzoekster toch te relativieren. Bovendien is het ongeloofwaardig dat verzoekster geen contact meer zou hebben met de organisator van haar vlucht uit Somalië.

Nog merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster amper kennis had van de organisatie en het verloop van haar reis:

“Ook over de precieze organisatie en het verloop van jouw reis is jouw kennis zeer beknopt en oppervlakkig. Zo weet je niet in welk Afrikaans land je het vliegtuig hebt genomen naar Europa (NPO, p. 12) of door welke landen je hebt gereisd (NPO, p. 20). Evenmin weet je hoeveel jouw reis gekost heeft (NPO, p. 12, 19 en 20) of waar M.A. de middelen vandaan haalde om jouw reis te bekostigen (NPO, p. 20). Ook op de vragen waarom M.A. niet samen met jou is vertrokken (NPO, p. 18), of het steeds haar plan was jou naar België te sturen (NPO, p. 19) en waarom ze jou alleen op pad stuurde (ibid.), moet je het antwoord schuldig blijven. Voorts is het ook merkwaardig dat jij wel weet dat M.A. niet meer in Somalië is aangezien zij jou gezegd had dat ze meteen na jouw vlucht ook zou vertrekken, maar jij dan niet weet naar waar zij exact zou gaan (NPO, p. 18).

Het bovenstaande toont aan dat jij geen duidelijkheid schept over hoe en door wie jouw reis naar Europa georganiseerd en betaald werd, wat doet vermoeden dat jij informatie achterhoudt over jouw werkelijk netwerk in Somalië en dat jij het land niet hebt verlaten in de door jou geschetste precaire omstandigheden die werden veroorzaakt door een gedwongen huwelijk en een slechte relatie met jouw stiefmoeder en vader.” Verzoekster tracht in haar verzoekschrift haar gebrekkige kennis opnieuw te verschonen door te verwijzen naar haar profiel van jonge, ongeschoolde vrouw. Echter kan, zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar reis vanuit Somalië. De Raad benadrukt opnieuw dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) dat ze geen kennis van plaatsen kon verwerven waar ze zelf doorreisde. Verzoekster kan ook niet ernstig voorhouden dat er geen interesse van haar kon worden verwacht met betrekking tot de organisatie van haar reis, daar ze deze geheel alleen diende te maken en zonder medeweten van haar ouders.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot het gedwongen huwelijk niet overtuigen:

“Over de organisatie van het gedwongen huwelijk dat volgens jou al gepland stond voor eind oktober 2023, zijn jouw verklaringen eveneens beperkt. Zo weet je niet wie de getuigen zouden zijn, welke afspraken er gemaakt werden rond de bruidsschat of wat de reactie is van de man die met u wilde huwen op uw vertrek uit het land (NPO, p. 21).”

Verzoekster wijst in haar verzoekschrift wederom op haar jonge leeftijd ter verschoning van haar gebrekkige verklaringen. De Raad merkt echter op dat verzoekster niet in staat is om de meest elementaire kennis te verschaffen over haar gedwongen huwelijk. De Raad wijst er opnieuw op dat ook van verzoekster als minderjarige redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en de feiten die geleid hebben tot haar vlucht uit haar land van herkomst op een gedetailleerde en geloofwaardige wijze kan toelichten, *quod non*.

Het feit dat verzoekster opgroeide in een traditionele omgeving, leidt ook niet tot de conclusie dat haar verklaringen rondom het gedwongen huwelijk zoals zij deze uiteenzette, geloofwaardig zijn.

De door verzoekster toegevoegde landeninformatie kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoekster in gebreke blijft haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat haar gebrek aan contact met haar familie niet aannemelijk is:

“Voorts is het op zijn minst opvallend te noemen dat jij als 16-jarig Somalisch meisje geen enkel contact meer onderhoudt met familie of andere personen uit Somalië. Gevraagd of jouw familie weet dat jij het land bent uit geholpen door M.A. antwoord je geen idee te hebben (NPO, p. 20). Gevraagd hoe je denkt dat jouw familie zou reageren mocht je terugkeren, antwoord je dat jouw stiefmoeder boos zou zijn, maar jouw vader misschien medelijden zou hebben (ibid.). Gevraagd of jouw vader jou nog heeft proberen te contacteren, antwoord jij hem niet gesproken te hebben (NPO, p. 21). Gevraagd of jij zelf dan geen maatregelen hebt genomen om in contact te blijven met bepaalde personen (bv. jouw broer en zussen), antwoord je dat uit angst niet gedaan te hebben (NPO, p. 20). Eerder tijdens het onderhoud verklaarde je dan weer dat jij geen contact meer had met jouw broer en zussen omdat zij geen gsm hadden, en met jouw vader omdat zijn gsm

gestolen was net voor jouw vertrek (NPO, p. 6). Het is opmerkelijk dat jij het gebrek aan contact met jouw naaste familieleden enerzijds wijt aan een gebrek aan communicatiemiddelen van hun kant en anderzijds aan een tekort aan initiatief van jouw kant (uit angst) bij vertrek. Gevraagd of er nog iemand is waarmee jij in contact staat, antwoord je vlakaf “neen” (ibid.).”

Verzoekster herhaalt louter haar verklaringen hieromtrent en meent dat de gevolgtrekking van de bestreden beslissing incorrect is. Het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing maakt echter geen dienstig verweer uit.

Aangaande de door verzoekster neergelegde documenten stelt de bestreden beslissing het volgende:

“De door jou voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande beslissing. Wat het medisch rapport van Fedasil betreft (zie groene map, stuk 1) dient opgemerkt dat het eerste deel van het document een oplijsting is van informatie die jij deelde met jouw dokter. Gezien het subjectieve karakter van de verklaringen hebben deze geen bewijswaarde. Betreffende het klinisch onderzoek van de dokter over jouw littekens dient opgemerkt dat uit het medisch attest niet kan afgeleid worden waar, wanneer en in welke omstandigheden jij deze verwondingen hebt opgelopen. Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.”

Verzoekster betoogt dat de geloofwaardigheid van haar mishandeling een belangrijk element vormt bij de beoordeling van het risico op een gedwongen huwelijk. Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat het medische rapport wordt genegeerd, nu blijkt dat dit wel degelijk wordt besproken. Verzoeksters stelt verder onterecht dat dit attest elke bewijskracht wordt ontnomen. Gelet op het pertinente oordeel van de bestreden beslissing van de bestreden beslissing inzake de oorsprong van deze littekens, ziet de Raad niet in hoe dit element bijdraagt tot de geloofwaardigheid van haar verklaringen rondom haar gedwongen huwelijk.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing terecht het volgende omtrent het risico op vrouwelijke genitale verminking:

“Betreffende het door jou neergelegde besnijdenisattest (zie groene map, stuk 2) dient opgemerkt dat hieruit blijkt dat jij reeds VGV type 2 onderging in Somalië, hetgeen niet betwist wordt. Jij haalt ook een vrees aan om bij terugkeer naar Somalië opnieuw besneden te worden, maar slaagt er evenmin in om die aannemelijk te maken. Jouw verklaringen hierover zijn dermate vaag en algemeen dat hieruit geen vrees in jouw hoofde blijkt. Gevraagd of jij nog een vrees hebt betreffende het door jou voorgelegde besnijdenisattest, antwoord je vaagweg dat “het mogelijk is” (NPO, p. 12). Gevraagd wat je bedoelt, verwijst je in zeer algemene termen naar jouw herkomstregio waar meisjes met een lichtere vorm van VGV soms genoodzaakt zijn om opnieuw besneden te worden op vraag van hun echtgenoot (ibid.). Je preciseert dat “het afhankelijk is van de man” (ibid.). Gevraagd waarom de eerste besnijdenis van die meisjes dan niet uitgevoerd wordt volgens het type dat de mannen willen, antwoord je dat je het niet weet, maar er de laatste jaren vaker lichtere vormen van VGV worden toegepast (ibid.).”

Ter zake dient (nog) opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

Jij haalde verder geen andere redenen aan inzake jouw VGV. Uit jouw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat jij omwille van jouw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar jouw land van herkomst of dat een terugkeer naar jouw land van herkomst in jouw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Jij dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.”

Verzoekster wijst in haar verzoekschrift op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt dat de door haar ondergane besnijdenis zonder meer vervolging uitmaakt in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Het risico op herhaling werd niet voldoende onderzocht door de bestreden beslissing.

De commissaris-generaal stelt hieromtrent terecht het volgende in zijn verweernota:

“Vooreerst onderstreept verweerder dat in de bestreden beslissing pertinent werd opgemerkt dat verzoekster haar vrees om bij een terugkeer naar Somalië opnieuw te worden besneden, geenszins concretiseert. Met het algemeen verwijzen naar een vrees voor infibulatie in de context van een mogelijk huwelijk in de toekomst (NPO CGVS, p.12 en p.15), beperkt zij zich tot het louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. In casu toont verzoekster die vijftien jaar was op het moment van haar vertrek uit Somalië, niet concreet aan op vraag van wie ze zou worden herbesneden bij een terugkeer, noch in welke omstandigheden. Verweerder herhaalt ter zake nog dat het door verzoekster opgeworpen gedwongen huwelijk niet geloofwaardig werd beoordeeld zodat het CGVS ook geen duidelijkheid heeft over haar (actuele) gezinssituatie. Verzoekster heeft overigens nooit aangehaald dat ze voor haar vertrek naar Europa ooit problemen heeft gekend omwille van het feit dat ze niet is geïnfibuleerd. Bovendien blijkt uit verzoekster haar eigen verklaringen (NPO CGVS, p.12-13), uit de EUAA COI Query: Somalia – Forms and prevalence of repeated FGM/C van 21 april 2023 die beschikbaar is via https://www.euaa.europa.eu/en/file/local/2092137/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q12_Somalia_FGM-C.pdf of via de EUAA Country Guidance Somalia van augustus 2023, terug te vinden via de hyperlink in de bestreden beslissing, en de aan onderhavige nota toegevoegde landeninformatie, met name het rapport van Landinfo: Somalia – Female Genital Mutilation dd. 14/09/2022, de afname van besnijdenis type III bij jongere leeftijdscategorieën zodat geenszins kan worden besloten dat een infibulatie steeds gewenst is. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.”

De Raad treedt het pertinente verweer van de commissaris-generaal integraal bij.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire

beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroeveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in jouw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar jij afkomstig bent. Gezien jouw verklaringen met betrekking tot jouw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities.

In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

In zoverre verzoekster met dat haar leeftijd en geslacht het risico in haar hoofdte verhogen om het slachtoffer te worden als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, ziet de Raad geenszins in hoe deze elementen tot een zulke conclusie zouden leiden. Voor het overige voert verzoekster geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die het risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in haar hoofdte verhogen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP